

annað er gevandi. Nú kennist tað lættari at brenna fyrri at fáa relatióinir til fólk, sigur Jákup E. Petersen.

Smákonfirmantar og vitjanir

Nú Jákup E. Petersen byrjar sum sóknarprestur er tað nakað heilt annað enn tað at avloysa sum prestur ymsastaðni kring landið.

– Eg havi søkt tey størvini, ið hava verið lýst leys. Eg og konan hava verið opin fyrri at fara har, tað verður pláss fyrri okkum. Vit vilja fegin takka øllum kirkjuráðunum í prestatagjaldinum, at tey hava kallað meg til tænaðu. Vit kenna ikki nógv fólk í Hvalvík ella í prestatagjaldinum, men nú gleða vit okkum at mæta teimum og vónandi eisini fáa gott samband bæði við kirkjuráð, kirkjutænarar og alt fólk ið í prestatagjaldinum, sigur Jákup E. Petersen.

Sum nýggjur prestur hevur Jákup E. Petersen nøkur hugskot, hvat kundi verið roynt í prestatagjaldinum.

– Eg ynski at hoyra nærri um siðvenjurnar í teimum ymisku bygdunum í sóknini og at hoyra kirkjuráðini. Tá ið eg avloysti á Eiði, kom eg at kenna til tiltakið har, sum verður kallað smákonfirmantar, sum er fyrri tey í triðja og fjórða flokki. Hetta kundi verið nakað, um tað er ynskilig. Eg ynski annars at vitja regluliga á Mørkini, men eisini í privatheim, har fólk sita einsamøll, men annars at taka lut í tí, sum fyriferst í sóknini av ymskum slag, sigur Jákup E. Petersen.

– Eg gleði meg at koma inn í gott samstarv við allar kirkjutænarar og onnur, ið sjálvboðið taka tænaðu á seg. Her hugsi eg eisini um sunnudagsskúla og missiðsarbeiðið annars. Legu-húsið í Nesvík liggur jú eisini í prestatagjaldinum, har eg havi verið vanur at komið og eisini tikið lut í tænaðum til legur og annað, sigur Jákup E. Petersen.

Hetta lívið og tað æviga

Í prædikunum vil Jákup E. Petersen leggja dent á at boða Kristus í miðdeplinum.

– Eg vil leggja meg eftir, at prædikur og boðan annars eru Kristus grundaðar, bíbilskar, frígerandi og bindandi so at skilja, at vit gera tað vit hoyra, við atlit ið bæði at gerandisdegnum og tí æviga. At Gud sendi son sín í heimin, fyrri at vit kunnu hava felagsskap við hann, er drív-megin. Tað, at Jesus hevur givið sítt lív, fyrri at vit aftur kunnu fáa lívsfelagsskap við Gudi bæði nú í lívinum og í ævinleikanum, tað er gleðiðboðskapurin. Kraftin og kjarnan. Jesus Kristus má vera í miðdeplinum.

Hann vísir eisini á, at boðskapurin má tala inn í gerandisdagin.

– Boðskapurin í prædikutekstinum nú sunnudagin er, tá ið Jesus grøðir ein deyvstumman við at stinga fingrarnar í oyruni

og røra tunguna, so hann hoyrir aftur. Hesin maðurin varð líkamliga grøddur, og tað sigur, at lívið her á jørð hevur týðning. Samstundis kundi hann hoyra, og vit kunnu siga, at Guðs ríki kemur við at hoyra orðið um Jesus. Bæði tað andaliga og líkamliga hava týðning, sigur Jákup E. Petersen.

Kristus er við í líðing

Sum longu nevnt so fylla teir djúpu spurningarnir hjá Jákup E. Petersen. Hetta fer helst eisini at hoyrast aftur í prædikunum.

– Eg ynski, at teksturin avgerð prædikuna, samstundis sum at prædikan er við til at bera boðskapin inn í tað lív, vit nú liva í 2019. Tá vit koma til tekstir, sum eru um líðing, sum eru nakrir av teimum djúpastu trupulleikunum í lívinum, hava vit ofta lyndi at hugsa, hvussu vit sleppa út úr líðingini, har ein Kristusborin boðskapur vil siga okkum, at Kristus er við í líðingini. Samstundis hava vit ein vónríkan boðskap um, at Gud ein dag vil stovna sítt æviga ríki, har eingin líðing er, sigur Jákup E. Petersen.

Mugu standa á lærugrundarlagi

– Mín gudfrøðisliga sannføring er, at Gud hevur valt at opinbera seg gjøgnum profetar og ápostlar. Gud ynskir at upplæra meg í skriftini, gjøgnum tað, hann hevur fortalt mær. Tí má eg altíð standa yvir fyrri tekstinum og lata Gud mynda mínar sannføringar gjøgnum tann opinberaða tekstin. Tí skilji eg Bíbliuna sum Guds orð til okkara, sigur Jákup E. Petersen.

– Eg skilji ikki alt í Bíbliuna. Tað, sum er klárt, má eg boyggja meg fyrri. Tað, sum er minni klárt, mugu vit siggja í ljósinum av tí, sum er meira klárt. Tað er avgerandi, at vit standa fast á einum lærugrundarlagi, ið heldur fast við skriftirnar. Hetta hevur kirkjan verið samd um gjøgnum allar tíðir, sigur Jákup E. Petersen.

Okkara ella Guds brillur

Prestar hava ymskar meiningar um gudfrøðisligar spurningar. Hvør er tín støða?

– Eg haldi, at tað, sum er umráðandi, tá ið vit jakast um, hvussu vit skulu skilja hetta ella hatta, er, at vit lata bíbliutekstirnar tala til okkum, og at vit kanna umstøðurnar uttanum bíbliutekstin, so at tað kann hjálpa okkum so vítt møguligt at skilja tað, sum Gud hevur ætlað, at vit skulu skilja. Tá ið prestar eru ósamdir, so er neyðugt at halda fast við, at vit eru innanfyri eina rammu innan játtanarritini, og halda fast við hesa játtanina, sum vit hava lært. Neyðugt er eisini, at vit tora við teimum brillum, vit hava uppiá, at lata Bíbliuna gera brillurnar klárari, heldur enn at vit gera Bíbliuna klárari við okkara brillum, sigur Jákup E. Petersen.

Jákup Erlingsson Petersen

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

Hann vísir á, at vit kunnu lættliga halda, at okkara forstáls er rætt, men vandin er, at vit gloyma at lata Bíbliuna pussa okkara fatan.

– Vit liggja undir einum myndugleika, sum er Guds orð. Samstundis hava vit fingið vit og kunnu lesa og granska og fáa størri vitan og eisini skilja onnur, sum eru ósamd við okkum. Vit kunnu jakast, men tað er neyðugt at halda fast við, at Bíblían er sólarklár á nógvum økjum, og so eru minni klár øki, sum vit mugu skilja í ljósinum av tí, sum er veruliga klárt, sigur Jákup E. Petersen.

Kærleikshugtakið er vorðin ein kensla

– Øll, sum siga okkurt av týðningi, at tey eru sannførd um okkurt, gera krav uppá, at teirra sannleiki er tann ultimativi sannleikin, sum øll mugu boyggja seg fyrri. Tí mugu vit spyrja, hvat er tað fyrri trúgv og lív, sum førir til tey mest elskandi menniskjuni, samstundis sum vit standa yvir fyrri kærleikshugtakinum, sum í dag er vorðin ein kensla og ikki ein handling. Í dag er kærleiki vorðin ein góðkenning av øllum, men vit vita, at til dømis tvey, ið elska hvør annan eisini vilja rættleiða og seta mørk fyrri, hvat ið hin kann loyva sær, sigur Jákup E. Petersen.

Sannleikafjar tíð

Ert tú ein konservativur prestur?

– Ja, tað haldi eg gott, tú kann siga. Men stemplandi orð kunnu vera misvísandi. Tað, sum er týðandi, er, hvat dentur verður lagdur á, at tað eri ikki eg, ið avgeri, men eg eri undirlagdur einum myndugleika, sum eitur Guds opinberaða orð. Konservativur merkir at halda fast ella at varðveita. Eg ynski at varðveita tað, sum er satt. Men vit standa í eini tíð, sum sigur, at einki er satt, ella at alt er satt. Tí er tað sjálvandi ein stór avbjóðing, hvussu vit boða ein sannleika í eini sannleikafjarari tíð. Men øll vita, at okkurt er satt, tað

er bara spurningurin, nær tað gongur tær ímóti, so vilt tú siga,

Innseting sunnudagin í Hvalvík

Jákup E. Petersen verður innsettur sum prestur í Norðstreymoyar eystara prestatagjaldi sunnudagin klokkan 11 í Hvalvíkar kirkju. Tað verður Uni Næs, dómpróstur, ið hevur innsetanina

Í prestatagjaldinum eru fimm kirkjur, nevniliga í Tjørnuvík, Haldórsvík, Saksun, Hvalvík og Hósvík. Í prestatagjaldinum búgva umleið 1100 fólk. Samstarv er eisini millum eiðisprest og hvalvíksprest um tænaðurnar á røktarheiminum Mørkini í Streymnesi og Korndalsbýlinum á Eiði.

Jákup E. Petersen er 34 ára gamal, føddur og uppvaksin í Klaksvík. Hann byrjaði sum sóknarprestur Norðstreymoyar eystara prestatagjaldi 1. september.

Síðani Jákup E. Petersen varð liðugur at lesa gudfrøði, hevur hann avloyst sum prestur ymsastaðni í Føroyum. Hann varð prestvígdur 21. januar 2018 í Havnar

at hatta brýggi eg meg ikki um, sigur Jákup E. Petersen.

Hann vísir á, at onkuntíð vera teir spurningar, ið ofta verða kallaðir testspurningar, settir prestum. – Ofta er ikki pláss fyrri at tosa um teir. Prestar verða settir í bás, tí teir annaðhvørt siga nei ella ja til okkurt. Tá verður høvi ikki givið at tosa um tað, sum ein er sannførdur um. Eg vil vísa til mitt grundarstøði, tí at sannføringin má hvíla eitt stað. Eg ynski ikki at hava nakra sannføring, ið ikki er grundarlag fyrri at hava, út frá fatanini av Skriftini. Tað er umráðandi í kjaki at skilja, at einhvør sannføring má hvíla eitt stað. Vit standa møguliga tvey ymisk støð, men so mugu vit vera erlig, at onkur av okkum tekur feil, og at tað er ein opinberaður sannleiki um hetta, onkuntíð greiður, onkuntíð minni greiður, sigur nýggi hvalvíksprestur.

FRANTS@SOSIALURIN.FO